

ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ...

ΠΑΣΚ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.

"Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ"

... Υποδέχονται σήμερα τα σχολεία σ' ολόκληρη τη χώρα **1.486.264** μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η ομαλή λειτουργία των σχολείων είναι το μεγάλο στοίχημα φέτος, τόσο για το υπουργείο Παιδείας όσο και για τους εκπαιδευτικούς, καθώς η νέα σχολική χρονιά ξεκινάει με τους χειρότερους οιωνούς.

Πρώτη φορά από τη μεταπολίτευση και μετά, υπάρχει τέτοια κατάσταση, κατά τη δήλωση της υπουργού Παιδείας, Άννας Διαμαντοπούλου. Η ίδια χαμήλωσε τον πήχη των προσδοκιών μ' αυτόν τον τρόπο, αφού και το ελάχιστο να επιτευχθεί θα το θεωρήσει κατόρθωμα.

Οι λιγότεροι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών όλων των εποχών, είναι βέβαιο ότι θα αφήσουν το ανεξίτηλο σημάδι τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Μόλις τους μισούς μόνιμους διορισμούς από πέρυσι, δηλαδή **1.425** στην πρωτοβάθμια και άλλους τόσους στη δευτεροβάθμια, έκανε φέτος το υπουργείο Παιδείας, το οποίο όμως πανηγυρίζει για την επιστροφή περίπου **5.000** αποσπασμένων σε γραφεία και υπηρεσίες. Μια επιστροφή που αποτυπώνεται και στο δυναμικό του ίδιου του υπουργείου, που ήδη μετράει ελλείψεις περίπου **300** δικών του υπαλλήλων.

Σύμφωνα με πληροφορίες, στους **3.930** ανέρχονται οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας που υπέβαλαν φέτος αίτηση συνταξιοδότησης. Μέχρι πριν από λίγες μέρες, τα αναμενόμενα κενά υπολογίζονταν σε **8.000**.

Βέβαια, ως προς τη μαζική έξοδο των δημοσίων υπαλλήλων φαίνεται ότι η παραίτηση, σαν αποτέλεσμα της απογοήτευσης έναντι των οικονομικών προσδοκιών, και όχι η πρόωγη συνταξιοδότηση για τη διασφάλιση των ελάχιστων ασφαλιστικών δικαιωμάτων, πυροδότησε την πρωτοφανή φυγή των δημοσίων υπαλλήλων από τις υπηρεσίες τους.

Κι αυτό γιατί ήταν οι εκπαιδευτικοί, που κατά τεκμήριο έχουν τα μεγαλύτερα τυπικά προσόντα, οι οποίοι έσπευσαν μαζικά να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα, όταν όλοι οι ασφαλισμένοι γνωρίζουν ότι όσοι μπορούν να φύγουν σήμερα δεν θίγονται εάν παραμείνουν στην εργασία και έχουν την ευχέρεια να φύγουν οποτεδήποτε στο μέλλον χωρίς επιπτώσεις.

Αντίθετα, θίγονται και μάλιστα **πολλαπλά** όσοι δεν θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα και, άρα παραμένουν παγιδευμένοι στην εργασία.

Όμως, η κατάργηση του **13ου** και του **14ου** μισθού, η περικοπή των επιδομάτων, το πάγωμα των αποδοχών και η μετατροπή της εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων -με ευθύνη της Κυβέρνησης- σε... δακτυλοδεικτούμενη απασχόληση φαίνεται ότι επέτειναν την αίσθηση του ματαίου στο Δημόσιο και πυροδότησαν τη μαζική φυγή. Κάτι που φυσικά ζημίωσε, τόσο τους ασφαλισμένους όσο και τα οικονομικά των Ταμείων.

Την ίδια στιγμή, το υπουργείο Παιδείας έσπευσε να ανακοινώσει ότι έχουν εγκριθεί από το οικονομικό επιτελείο οι προσλήψεις **15.500** αναπληρωτών πλήρους ωραρίου - οι **7.800** εξ αυτών θα προσληφθούν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση- και **10.800** ωρομισθίων, με τους οποίους φιλοδοξεί να καλύψει όλες τις ανάγκες σε δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια. Και σ' αυτή την περίπτωση όμως, δεν πρόκειται να εξομαλυνθεί η λειτουργία των σχολείων, καθώς οι προσλήψεις αναπληρωτών δεν πρόκειται να γίνουν από τις πρώτες ημέρες λειτουργίας τους, αλλά σταδιακά θα τοποθετούνται όπου υπάρχουν οι μεγαλύτερες ανάγκες, διότι έτσι... εξοικονομούνται χρήματα για το Δημόσιο, ενώ την ίδια στιγμή θα χάνονται χιλιάδες διδακτικές ώρες.

Τέλος, πολλοί εκπαιδευτικοί θα κάνουν αγώνα δρόμου για να προλάβουν να διδάξουν τα παιδιά. Κι αυτό επειδή περίπου **2.500** καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με ειδικότητες - ξένες γλώσσες, πληροφορική, καλλιτεχνικά-, θα κληθούν... χωρίς αίτησή τους, είτε να μετακινηθούν με πλήρες ωράριο σε δημοτικά σχολεία, είτε να διδάσκουν συγχρόνως σε δημοτικά αλλά και σε γυμνάσια-λύκεια, πρακτική με την οποία δεν μπορεί παρά να είμαστε τελείως αντίθετοι.

Σχετικά τέλος, με την πρόθεση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα από **25** σε **27**, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ανακοίνωσε ότι ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα προβλέπεται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις **Φ.3/897/97652/Γ1/25-9-2006** και **Φ.3/898/97652/Γ1/25-9-2006** (ΦΕΚ **1507/13-10-06**) και είναι κατ' ανώτατο όριο **25** μαθητές ανά τμήμα. Κατά συνέπεια, οι προφορικές εντολές για υπέρβαση του αριθμού των **25** μαθητών ανά τμήμα, είναι αντίθετες με τις κοινές Υπουργικές αποφάσεις και γι' αυτό οι Σύλλογοι Διδασκόντων δεν πρέπει να τις εφαρμόζουν. Ακόμα, κι επειδή οι πιέσεις των στελεχών της διοίκησης σ' όλη τη χώρα, λόγω και των ελλείψεων σε εκ/κό προσωπικό, για τμήματα με μεγαλύτερο αριθμό μαθητών από τα προβλεπόμενα εντείνονται, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με απόφασή του, καλεί τους Συλλόγους Διδασκόντων και τους εκπαιδευτικούς να μη δέχονται την αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, πέραν των όσων ορίζουν οι κοινές Υπουργικές αποφάσεις.

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

«Πόλεμος!» φώναζε ο πρόεδρος των φορηγατζήδων μέσα στο καλοκαίρι, σκαρφαλωμένος στα κάγκελα της εισόδου του υπουργείου Μεταφορών υπό τις ιαχές των συγκεντρωμένων απεργών.

Η ύπαρξη διαφορετικών συμφερόντων σε μια κοινωνία είναι θεμιτή και καλή. Πώς να συμφωνήσει όμως κανείς με τα συμφέροντα που επικαλούνται ομάδες επαγγελματιών όταν προβαίνουν σε πράξεις με τις οποίες η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας δεν συμφωνεί; Πώς να συμφωνήσεις με τον βενζινοπώλη ή τον ταξιτζή που αγωνίζεται να μη δίνει αποδείξεις με διάφορα... ακατάληπτα άλλοθι;

Πρέπει να αντιληφθούμε όλοι μας, ότι η εποχή που διανύουμε αποτελεί το τέλος του συντηγιακού συνδικαλισμού. Το τι θα τον αντικαταστήσει, κανείς δεν το ξέρει. Αλλά υπάρχει ανάγκη να υπάρξει μια πλουραλιστική αντιπροσώπευση των συμφερόντων των εργαζομένων καθώς επίσης και μία κριτική αναθεώρηση των συνδικαλιστικών ποιοτήτων. Η

ποιότητα διεκδίκησης , δεν μπορεί να κρύβεται μόνο στο αίτημα αλλά και στον τρόπο με τον οποίο διοργανώνεται νοηματικά.

Για να μην είναι η αντίστασή τους μάταιη, τα συνδικάτα οφείλουν να εξασφαλίσουν την υποστήριξη, τουλάχιστον τη συμπάθεια - και στη χειρότερη εκδοχή - την ανοχή της κοινωνίας. Η Κυβέρνηση, με τα μέσα που διαθέτει -κρατικός μηχανισμός, φιλικά ΜΜΕ- , θα προσπαθήσει να τα συκοφαντήσει, παρουσιάζοντάς τα ως ανεύθυνα, ότι βάζουν εμπόδια στον εκσυγχρονισμό της χώρας για να προστατεύσουν τα προνόμιά τους, με τελική επιδίωξη να προκαλέσει την οργή της κοινής γνώμης και τη διάσπαση των δυνάμεών τους.

Πρέπει να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια ώστε να εξασφαλιστεί η αλληλεγγύη των κοινωνικών ομάδων που θα πληγούν από την απεργία. Αυτό προϋποθέτει βασανιστικό διάλογο, οργάνωση κοινών παρεμβάσεων και στενή συνεργασία για να αποκρουστούν οι απόπειρες ενεργοποίησης του κοινωνικού αυτοματισμού , τάξη εναντίον τάξης, που είναι το προσφιλέ όπλο κάθε εξουσίας.

Απαιτείται ακόμα , η επεξεργασία ρεαλιστικού εναλλακτικού σχεδίου ώστε να μην είναι ευάλωτη η απεργία στην κατηγορία για συντησιασμό . Στις μεγάλες συγκρούσεις, εκτός από την αποφασιστικότητα και τον ηρωισμό των εμπλεκομένων, είναι απαραίτητο να υπάρχει στρατηγική απάντηση σε ό,τι αφορά το διακύβευμα . Αν περάσει η εντύπωση ότι η μία πλευρά δίνει μάχες χαρακωμάτων και η άλλη προτείνει λύσεις - έστω και επαχθείς - , τότε η έκβαση της αναμέτρησης δε μπορεί παρά να είναι αρνητική για τα συνδικάτα.

Η σωστή κλιμάκωση της δράσης είναι βασική προϋπόθεση για την επιτυχία μιας κινητοποίησης. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι το ακροατήριο δεν είναι μόνο τα μέλη του κλάδου, αλλά ευρύτερα το σώμα των πολιτών. Κάθε βήμα πρέπει να είναι καλά προετοιμασμένο, να συσπειρώνει τους εργαζόμενους, να μην πολώνει την κοινωνία και να προκύπτει ως φυσιολογική αντίδραση στην αδιαλλαξία του αντιπάλου.

Ξεκινώντας με την πιο προωθημένη μορφή πάλης, δίνεις την αίσθηση ότι αδιαφορείς για τη δημιουργία γέφυρας επικοινωνίας με τους εν δυνάμει συμμάχους σου.

Επιπλέον, υπονομεύεις τις προσπάθειες μεσολάβησης, μένεις χωρίς οδό αξιοπρεπούς διαφυγής και οδηγείσαι σύντομα σε αδιέξοδο και μοιραία σε ηττοπαθείς συμβιβασμούς. Η λογική τού «όλα ή τίποτα», όποτε υιοθετήθηκε από το συνδικαλιστικό κίνημα, αποδείχθηκε καταστροφική.

Το ζητούμενο σήμερα , δεν είναι ο ηρωικός εργατισμός και οι ρητορείες του, ούτε ο ευπρεπισμός του εγωτικού συνδικαλιστικού λόγου, αλλά η επανίδρυσή του.

Το ζητούμενο σήμερα , είναι ένας συνδικαλιστικός λόγος , στον οποίο δε θα δεσπόζει απλά ένα μεγάλο «ΟΧΙ» αλλά κυρίως προτάσεις . Επιτέλους... Δεν είναι δυνατόν να θεωρούμε ότι τα πάντα είναι καλά και νόμιμα σε αυτή τη χώρα, ότι όλα λειτουργούν ρολόι και ότι δε χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα !

Βέβαια , οι μεγάλες αλλαγές σε μία κοινωνία , δεν ήταν ποτέ μια εύκολη υπόθεση .

Πολύ δε περισσότερο σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, όπου η εμπιστοσύνη των Ελλήνων πολιτών προς αυτούς που επιχειρούν αυτές τις αλλαγές , είναι από ελάχιστη έως μηδαμινή . Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά , όταν αυτή η χώρα , επί δεκαετίες ολόκληρες καταχρεώθηκε και κατασπατάλησε τα δανεικά, όχι για να οικοδομήσει ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος αλλά για να συντηρήσει ένα διεφθαρμένο και πελατειακό κομματικό σύστημα, προσφέροντας τελικά το απόλυτο άλλοθι κι έναν χρήσιμο μπαμπούλα , προς τρομοκράτηση των υπόλοιπων χωρών.

Αν όμως , το ελληνικό παράδειγμα έγινε ο καταλύτης του κακού, δεν θα μπορούσε- αν η χώρα κατάφερε τελικά να υπερβεί την κρίση της και να εξαλείψει τις πολιτικές αιτίες που την προκάλεσαν- να γίνει ο καταλύτης και για την ανατροπή του ιδεολογικού και πολιτικού δόγματος που κυριαρχεί σήμερα στην Ευρώπη;

Καλή σχολική και συνδικαλιστική χρονιά , συνάδελφοι , με υγεία και δύναμη !

Το ότι ο Σεπτέμβριος δεν είναι ο πιο δημοφιλής μήνας του χρόνου είναι λίγο πολύ γνωστό . Εντάξει , και άλλες φορές έχουμε αλλάξει σεζόν σε καθεστώς τρομοκρατίας . Μόλις πέρσι , ας πούμε , ήταν που αναδείχτηκε σε προϊόν της χρονιάς το... τζελ οινόπνεύματος , προκειμένου να προφυλαχτούμε από τον ιό Η1Ν1 . Αντίστοιχα φέτος , θα περίμενε κανείς να έχει βγει ένα... σούπερ αντικουνουπικό για το φονικό κουνούπι του Δυτικού Νείλου , αλλά φαίνεται πως όσο τρομακτική και αν είναι η προοπτική της... εγκεφαλίτιδας , δεν αποτελεί το μεγαλύτερο κίνδυνο που μας περιμένει αυτόν τον Σεπτέμβριο . Όχι πως ξέρει κανείς τι ακριβώς μας περιμένει . Αλλά ο μπαμπούλας του Σεπτεμβρίου ορθώνεται από πάνω μας όλο και πιο απειλητικός , όσο προχωράει η εφαρμογή των όρων του μνημονίου . Η αλήθεια είναι ότι κανείς δεν ξέρει πώς θα κυλήσει το φθινόπωρο , ο χειμώνας , η φετινή χρονιά . Και με το εισόδημά μας κουτσουρεμένο και τις τιμές γύρω μας σε άνοδο , το μόνο σίγουρο είναι ότι θα χρειαστεί να εξετάσουμε ψύχραιμα τις προοπτικές που ανοίγονται μπροστά μας και να καταστρώσουμε , και σε ατομικό αλλά κυρίως σε συλλογικό επίπεδο , ένα αποτελεσματικό σχέδιο αντιμετώπισης .

Όσον αφορά τέλος τα μέλη της **ΠΑΣΚ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ** , εμείς για μια ακόμη χρονιά θα προσπαθήσουμε – και από το διαδίκτυο - να είμαστε κοντά στα μικρά και μεγάλα προβλήματα των συναδέλφων, βοηθώντας όσο μπορούμε στην επίλυσή τους.

Μη διστάσετε, λοιπόν, να επικοινωνήσετε μαζί μας για οποιαδήποτε απορία ή προβληματισμό σας έχει δημιουργηθεί!

<http://www.paskaristotelis.gr>
E-mail : contact@paskaristotelis.gr